

247395

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การเพิ่มมูลค่ารังไหนอีรี

โดยการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางและอาหารเสริมในสัตว์และคน

Value added of eri silk cocoon for product development

as cosmetics and food additives in animal and human

ชื่อผู้วิจัย

ผศ. ดร. สุพร นุชคำรงค์

ผศ. ดร. ชน钗รยฐ์ เสนาวงศ์

รศ. ดร. ศิวลักษณ์ ศิริมังครารัตน์

ดร.ประวีณา กิติกุณ

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย ประจำกอคหนุนทั่วไป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

600252683

247395

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

รายงานการวิจัย

เรื่อง

247395

การเพิ่มมูลค่ารังไห่มอีรี

โดยการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางและอาหารเสริมในสัตว์และคน

**Value added of eri silk cocoon for product development
as cosmetics and food additives in animal and human**

ชื่อผู้วิจัย

ผศ. ดร. สุพร นุชธรรม

ผศ. ดร. ชนเครยฐ์ เสนาวงศ์

รศ. ดร. คิวลีย์ สิริมังครารัตน์

ดร.ประวีณา กิติกุณ

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย ประเภทอุดหนุนทั่วไป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณหน่วยงานต่อไปนี้ คือ ภาควิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขาวิชาเกื้อกูลวิทยา ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และภาควิชาพยาธิวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้ให้ความสนับสนุนด้านบุคลากร สถานที่ สาธารณูปโภคพื้นฐาน ตลอดจนเครื่องมือวิทยาศาสตร์ ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบคุณ พศ.ดร. วรรณดี บุญญารัชต์ ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สำหรับความอนุเคราะห์อาหารลีบยงเชื้อ Lactobacillus

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่สนับสนุนทุนวิจัยประเภททุนอุดหนุนทั่วไปประจำปีงบประมาณ 2552 กลุ่มวิจัย “การเพาะเลี้ยงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ป้าเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม” ที่ร่วมสนับสนุนงบประมาณบางส่วนในการวิจัย รวมทั้งศูนย์วิจัยเทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร เพื่อเศรษฐกิจที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่อำนวยความสะดวกในการใช้เครื่องมือ

บทคัดย่อ

247395

โปรตีนไฟโนรินจากไหเมอีร์ (*Philosamia ricini* หรือในชื่อใหม่ *Samia ricini*) ซึ่งเตรียมได้ด้วยวิธีที่พัฒนาขึ้นและรายงานไว้ในรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ทุนอุดหนุนทั่วไปมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ 2551 ละลายน้ำได้ด้วยความเข้มข้นสูงสุด 200 นาโนกรัม/มล. การทดสอบกับเซลล์ไฟโนรินล่าส์ พบร่วมกับไฟโนรินไหเมอีร์ (0.1-200 นาโนกรัม/มล.) ไม่กระตุ้นการเจริญของเซลล์แต่แสดงผลต้านออกซิเดชันไฟโนรินไหเมอีร์ 1-2.5 นาโนกรัม/มล. สามารถหักล้างผลออกซิเดชันโดยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ที่ระดับความเข้มข้น 2 เท่าของค่า LC_{50} ได้อย่างสมบูรณ์ ต่างจากโปรตีนไฟโนรินไหเมบ้าน (*Bombyx mori*) ซึ่งกระตุ้นการเจริญของเซลล์ได้ 150-218.6% ขึ้นกับความเข้มข้นโดยออกฤทธิ์สูงสุดที่ 35-50 นาโนกรัม/มล. แต่ผลการต้านออกซิเดชันไม่มีนัยสำคัญ การทดลองใช้ไฟโนรินไหเมอีร์ 0.5 นาโนกรัม/มล. ร่วมกับไฟโนรินไหเมบ้านหลายความเข้มข้นเกิดผลเสียกระตุ้นให้เซลล์ไฟโนรินล่าส์ลดชีวิตน้อยลง ทดสอบการย่อยโปรตีนไฟโนรินด้วยเอนไซม์ทริปซิน (ละลายในกรดไฮโดรคลอริก 0.001 โมลาร์) วิเคราะห์จากปริมาณไทโรซินที่เกิดขึ้น ใช้ไฟโนรินที่ผ่านกระบวนการให้ความร้อนระบบ sterilization ระบบต้มเดือดที่ 100 องศาเซลเซียส 15 นาทีและ 30 นาที เปรียบเทียบกับไฟโนรินควบคุมไม่ผ่านความร้อน ผลคือไฟโนรินไหเมอีร์เกิดการสลายเองเล็กน้อยโดยกรดที่ใช้ละลายเอนไซม์ และเพิ่มขึ้น 1.5-2 เท่าด้วยผลความร้อน สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเกิดการย่อยด้วยทริปซิน ซึ่งเมื่อใช้เอนไซม์ 5% ค่าการย่อยของชุดควบคุม ($0.767 \pm 0.009 \times 10^{-5}$ PAU/นาที) สูงขึ้นประมาณ 5 เท่าจากการใช้เอนไซม์ 0.1% ไฟโนรินไหเมอีร์ที่ผ่านกระบวนการให้ความร้อนไม่ทำให้การย่อยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากชุดควบคุม ($0.740 \pm 0.007 \times 10^{-5}$ - $0.941 \pm 0.013 \times 10^{-5}$ PAU/นาที) ค่ามากกว่าผลของกรดไฮโดรคลอริก 5-7 เท่า ส่วนไฟโนรินไหเมบ้านถูกสลายได้ง่ายด้วยกรดไฮโดรคลอริก วิเคราะห์ค่า PAU ได้ไม่ต่างจากผลการทดลองย่อยด้วยทริปซิน ทดลองแปรรูปไฟโนรินไหเมอีร์ด้วยกรดซิตริกในสภาวะ sterilization เป็นเวลา 15 นาทีและ 30 นาที ได้รูปแบบโครมาโต-แกรมของผลิตภัณฑ์ที่น่าจะเป็นเปปไทด์ ความเข้มข้นของกรดซิตริกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเกิดผลิตภัณฑ์มากขึ้น การใช้กรดซิตริก 30% ทำให้ย่อยไฟโนรินไหเมอีร์ได้ $45.92 \pm 1.32\%$ (ตามน้ำหนัก) ซึ่งถึง $15.66 \pm 1.36\%$ เกิดขึ้นได้ที่อุณหภูมิห้อง เวลาและอุณหภูมิไม่เป็นปัจจัยสำคัญ ผลการทดสอบสมบัติกระตุ้นการเจริญของเชื้อ *Lactobacillus* 1463 ซึ่งเพิ่มขึ้นได้ประมาณ 3 เท่า แต่ไม่กระตุ้น *Escherichia coli* แสดงว่าไฟโนรินไหเมอีร์เป็นโปรตีนพรีไบโอติก (prebiotic) ทดลองประยุกต์ใช้ไฟโนรินไหเมอีร์ผสมในเครื่องสำอางได้แก่ สนุ่ (อาสาสมัครทดลองมีความพึงพอใจสูงสุดเมื่อผสมด้วยไหเมอีร์ 0.16%) โดยชั้นทากิวายที่ผสมไหเมอีร์ 0.008% (อาสาสมัครมีความพึงพอใจสูงถึง $81.94 \pm 7.51\%$ เมื่อเปรียบเทียบกับความพึงพอใจ $64.29 \pm 5.30\%$ ในกลุ่มควบคุม) การทดสอบความคงตัวทางกายภาพของโลชั่นได้ผลน่าพอใจ ทดลองเติมไฟโนรินไหเมอีร์ในสูตรแชมพูสูนัขได้ลักษณะเหมือนที่มีความหนืดคล่องเนื่องจากสมบัติการเป็น emulsifier ของโปรตีน

Abstract**247395**

Silk fibroin protein of eri (*Philosamia ricini* or renamed *Samia ricini*) was prepared using the self-developed method previously described in the full report established under the General Supporting Fund of Khon Kaen University, fiscal year i. Its solubility in water was 200 ng/mL maximally. According to the test on fibroblast cells, eri fibroin (0.1-200 ng/mL) showed no activation effect on cell proliferation but anti-oxidation activity. Its concentration in the range of 1-2.5 ng/mL completely neutralized oxidation effect by 2 times IC₅₀ level of hydrogen peroxide. This was different from the fibroin of domesticated silkworm (*Bombyx mori*) which enhanced cell proliferation to 150-218.6% as a function of protein concentration with an activation peak at the concentration of 35-50 ng/mL. No significant anti-oxidation was observed in this case. Combination of eri fibroin (0.5 ng/mL) with varying amount of *B. mori* fibroin led to worse effect for viability of fibroblast cells. Digestibility of fibroin by trypsin soluble in 0.001 M HCl was studied by analysis of the released tyrosine residues. The tests were made on the fibroin undergoing heat processing by sterilization, as well as boiling at 100°C for 15 and 30 min, comparing to the heat processed control fibroin. The acidity of trypsin solution caused slight degradation of eri fibroin, which was enhanced 1.5-2 times by heat. However, trypsin digestion was clearly detectable. When 5% enzyme was used, digestibity of control eri fibroin (0.767±0.009 x 10⁻⁵ PAU/min) was 5 times higher related to the result of 0.1% trypsin. No difference was obtained for the heat treated eri fibroin (0.740±0.007 x 10⁻⁵ - 0.941±0.013 x 10⁻⁵ PAU/min). These results from trypsin digestion were 5-7 times above the hydrochloric effect. Strikingly, *B. mori* fibroin was highly susceptible to acidity, thereby resulting in indifferent PAU value to the tryptic treatment. Derivation of eri fibroin was done by citric acid digestion under sterilization for 15 and 30 min. The chromatograms so-obtained were suggested to be those of peptide products. The concentration of citric acid was the key factor to determine the amount of the products that 30% citric acid degraded eri fibroin by 45.92±1.32 % on the weight basis, though 15.66±1.36% was gained even at room temperature. Factors of time and temperature were not crisis. Growth stimulation on *Lactobacillus* 1463 by 3 times, but not on *Escherichia coli*, indicated eri fibroin as a prebiotic protein. Application of eri fibroin in the cosmetic formulation included soap (highest satisfaction by volunteers with the soap containing 0.16% eri fibroin) and body lotion (81.94±7.51% satisfaction once blended with 0.008% eri fibroin comparing to 64.29±5.30% in the control lotion). The physical stability of the lotion was acceptable. Application of eri fibroin to the dog shampoo formulation was also tried, and the formulation with less viscosity was obtained due to the emulsifying property of eri fibroin.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	๑
บทคัดย่อภาษาไทย	๒
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๓
สารบัญ	๔
สารบัญตาราง	๕
สารบัญภาพ	๖
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	๗
บทนำ	๑
การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๓
วิธีดำเนินการวิจัย	๑๘
ผลการวิจัย	๒๗
อภิปรายผลการวิจัย	๕๒
บรรณานุกรม	๕๙
ภาคผนวก-ประวัติและผลงานวิจัยของนักวิจัย และคณะ	๖๘

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ร้อยละ โดยจำนวน ไมลของกรดอะมิโนแต่ละชนิดเชอริชิน ที่สกัดแยกได้จากเปลือกรังไข่	7
ตารางที่ 2 กรดอะมิโนองค์ประกอบของ ไฟโนบอริน	10
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การย่อยไฟโนบอรินด้วยเยนไซม์ทรีปซิน 0.1%	34
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การย่อยด้วยเยนไซม์ทรีปซิน 5%	36
ตารางที่ 5 การย่อยไฟโนบอรินใหม้อีร์ด้วยกรดซิตริก	41
ตารางที่ 6 การทดสอบการคงตัวทางกายภาพของ โลชั่น โดยสภาวะเร่ง	45
ตารางที่ 7 การทดสอบการคงตัวทางกายภาพของ โลชั่น เมื่อบ่มที่ 4 องศาเซลเซียส	46
ตารางที่ 8 การทดสอบการคงตัวทางกายภาพของ โลชั่น เมื่อบ่มที่อุณหภูมิห้อง	46
ตารางที่ 9 ความพึงพอใจต่อ โลชั่นสูตร 1	47
ตารางที่ 10 ความพึงพอใจต่อ โลชั่นสูตร 2	47
ตารางที่ 11 ความพึงพอใจต่อ โลชั่นสูตร 3	48
ตารางที่ 12 ความพึงพอใจต่อ โลชั่นสูตร 4	48
ตารางที่ 13 ความพึงพอใจต่อ โลชั่นสูตร 2 ควบคุม	50
ตารางที่ 14 ความพึงพอใจต่อ โลชั่นสูตร 2 ปรับผสม ไฟโนบอริน ใหม้อีร์	50

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 โครงสร้างตัวของเส้นใยไหม วิเคราะห์ด้วยกล้องจุลทรรศน์	5
อิเล็กตรอนชนิดส่องกราด	
ภาพที่ 2 โมเดลแสดงโครงสร้างจุลภาค (microstructure) ของโปรตีนไฟโบรอิน	9
ภาพที่ 3 การวิเคราะห์ฤทธิ์ทางชีวภาพของไฟโบรอินไหมอีร์ในการกระตุ้น การเจริญของเซลล์ไฟโบรบลาสต์ NIH/3T3	27
ภาพที่ 4 การวิเคราะห์ฤทธิ์ทางชีวภาพของไฟโบรอินจากไหมบ้าน <i>B. mori</i> ในการกระตุ้นการเจริญของเซลล์ไฟโบรบลาสต์ NIH/3T3	28
ภาพที่ 5 พิษของสาร H_2O_2 ต่อเซลล์ไฟโบรบลาสต์ NIH/3T3	29
ภาพที่ 6 การออกฤทธิ์ด้านออกซิเดชันของโปรตีนไฟโบรอินไหมอีร์ ในเซลล์ไฟโบรบลาสต์ NIH/3T3	30
ภาพที่ 7 การออกฤทธิ์ด้านออกซิเดชันของพงโปรตีนไฟโบรอินจาก ไหมบ้าน <i>B. mori</i> ต่อ H_2O_2 ในเซลล์ไฟโบรบลาสต์ NIH/3T3	31
ภาพที่ 8 ผลของของไฟโบรอินไหมอีร์ร่วมกับไฟโบรอินไหมบ้าน <i>B. mori</i> ต่อการเจริญของเซลล์ไฟโบรบลาสต์ NIH/3T3	32
ภาพที่ 9 ผลการย่อยไฟโบรอินด้วยกรดซิตริก 1% 2% 5% 10% เป็นเวลา 15 นาที	38
ภาพที่ 10 ผลการย่อยไฟโบรอินด้วยกรดซิตริก 1% 2% 5% 10% เป็นเวลา 30 นาที	35
ภาพที่ 11 ผลการย่อยไฟโบรอินด้วยกรดซิตริก 10% 20% 30% เป็นเวลา 15 นาที	40
ภาพที่ 12 การวิเคราะห์ผลของไฟโบรอินของไหมอีร์ต่อการเจริญของ <i>Escherichia coli</i> และ <i>Lacto- bacillus 1463</i>	42
ภาพที่ 13 สนูฟมีโปรตีนไฟโบรอินของไหมอีร์ผสม	44

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

mg.	มิลลิกรัม
ml.	มิลลิลิตร
BSA	bovine serum albumin
CFU	colony forming unit
DMSO	dimethyl sulfoxide
MTT	3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyltetrazolium bromide
SDS-PAGE	sodium dodecyl sulfate polyacrylamide gel electrophoresis
kDa	กิโลดาลตัน (kilodalton)
g	gravity force
LMW	low molecular weight marker
rpm	round per min